

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 15 marca 2021 r.

DIH-3.707.4.2021.MB

DECYZJA DIH - III/ 15 /2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2019 r. poz. 1895 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach z dnia 7 grudnia 2020 r. (NRBP.8361.25.2020), na mocy której przedsiębiorcy Antoniowi Kołbuc prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Antoni Kołbuc F.H.U. „Elektromechanika” w Ostrowcu Świętokrzyskim wymierzono administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach od 11 do 16 września 2020 r. inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach (zwanego dalej: „Świętokrzyskim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia NRBP.8361.25.2020 z 11 września 2020 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie ... należącym do przedsiębiorcy ... (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162) (zwanego dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 17 sierpnia 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego sprawdzenie wywiązywania się

z obowiązków wynikających z art. 37 i 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893) (zwanej dalej: „ustawą o zużyтым sprzęcie elektrycznym” lub „ustawą o zużyтым sprzęcie”). Wspomniane zawiadomienie doręczono 21 sierpnia 2020 r. przedsiębiorcy

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, będąc dystrybutorem sprzętu elektrycznego, nie spełnił wymagań art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie, gdyż nie uwidocznili w punkcie sprzedaży w miejscu widocznym w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w zakresie o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, informacji dotyczącej:

- nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany (ust. 1);
- nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany (ust. 2);
- nieodpłatnego przyjęcia w jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, przez dystrybutora prowadzącego jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706) (zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”) inspektorzy postawili kontrolowanemu przedsiębiorcy żądanie niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Przedsiębiorca w toku kontroli uwidocznili brakujące informacje.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Świętokrzyski WIIH zawiadomieniem z dnia 6 października 2020 r., poinformował przedsiębiorcę ... , że zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej określonej na zasadach przyjętych w art. 91 pkt 25 ustawy o zużyтым sprzęcie wobec stwierdzenia w ww. placówce handlowej naruszenia przepisów art. 37 ust. 4 ww. ustawy w zakresie niewidocznienia w punkcie sprzedaży, w miejscu widocznym informacji dotyczącej nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu.

Jednocześnie organ poinformował przedsiębiorcę, że stronie przysługuje zgodnie z art. 10 Kpa prawo do wypowiedzania się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów.

W dniu 14 października 2020 Świątokrzyski WIIH otrzymał wniosek strony o umorzenie postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej/odstąpienie od wymierzenia kary, z uwagi że waga naruszenia prawa w przedmiotowej sprawie, zdaniem kontrolowanego była znikoma, a naruszenie zostało niezwłocznie zaprzestane. Przedsiębiorca wskazał, że jest świadomy istniejącego obowiązku uwidacznia informacji w zakresie obowiązków dystrybutora do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych oraz informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, i że takowa informacja zawsze była wywieszona w miejscu sprzedaży. Była ona niekompletna z uwagi na brak zrozumienia przepisów ustawy o zużytym sprzęcie. Ponadto przedsiębiorca oświadczył, że należąca do niego placówka handlowa jest mniejsza niż 400 m² i tym samym nie był świadomy, że obowiązki wynikające z art. 37 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie bezpośrednio dotyczą. Dodatkowo przedsiębiorca podkreślił, że w związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami w toku czynności kontrolnych, nie spodziewał się wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej, tym samym uznał wymierzone przez inspektorów żądania niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości jako jedyną właściwą sankcję. Ponadto powołując się na art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie oraz na trudną sytuację finansową z uwagi na ogłoszony stan pandemii wniósł o umorzenie przedmiotowego postępowania.

Pismem z 3 listopada 2020 r. Świątokrzyski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę ... zyskim o zakończeniu postępowania administracyjnego oraz powiadomił o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do wszystkich zebranych dowodów i materiałów.

W piśmie z 12 listopada 2020 r. przedsiębiorca podtrzymał w całości swoje stanowisko wyrażone w piśmie z 14 października 2020 r. oraz zwrócił uwagę na okoliczności towarzyszące przeprowadzonej kontroli. Zwrócił on uwagę na przywołaną w protokole kontroli NRBP.8361.25.2020 podstawę prawną skierowanego żądania niezwłocznego usunięcia nieprawidłowości – jako zastosowaną sankcję na okoliczność niewydarczenia brakujących informacji o obowiązkach dystrybutora w zakresie odbioru zużytego sprzętu. Tym samym przedsiębiorca zakwestionował wszczęcie postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie. Zwrócił on również uwagę na naruszenie, w jego ocenie, zasady pogłębiania zaufania, zgodnie z którą organ powinien prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie przedsiębiorców do władzy publicznej. Ponadto powołując się na trudną sytuację finansową związaną z ogłoszonym stanem pandemii, ponownie zwrócił się o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej.

W dniu 7 grudnia 2020 r. Świątokrzyski WIIH wydał na podstawie art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, decyzję (nr akt: NRBP.8361.25.2020), na mocy której przedsiębiorcy ... wymierzono administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł (słownie: pięć tysięcy

złoty) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie.

W dniu 11 stycznia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Świętokrzyskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu zwróciła się o umorzenie postępowania pierwszej instancji w całości i uchylenie decyzji Świętokrzyskiego WIIH w całości zarzucając jej naruszenie przepisów:

- art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 Kpa polegający na niewyczerpującym zebraniu i nierozpatrzeniu całego materiału dowodowego, co skutkowało niepodjęciem wszelkich kroków niezbędnych do wyjaśnienia i załatwienia sprawy oraz dokonanie błędnej oceny materiału dowodowego, a w konsekwencji ustaleniu, że przedsiębiorca nie uwidoczniał w miejscu sprzedaży informacji o sposobach zbierania zużytego sprzętu, a także że nie spełnione zostały w stosunku do przedsiębiorcy przesłanki do umorzenia postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej, podczas gdy przedsiębiorca przedstawił okoliczności wskazujące, że uwidocznione przez niego informacje były jedynie niezupełne, a także że dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, a także że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć,
- art. 8 Kpa oraz art. 12 Prawa przedsiębiorców poprzez ich niezastosowanie i prowadzenie postępowania w sposób naruszający zasadę pogłębiania zaufania do władzy publicznej, a w konsekwencji wydanie decyzji nakładającej na przedsiębiorcę karę pieniężną,
- art. 15 Prawa przedsiębiorców poprzez zaniechanie informowania przedsiębiorcy o ciążyącym na nim obowiązku i prawidłowej wykładni prawa,
- art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie poprzez nieumorzenie postępowania w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, w sytuacji gdy zaistniały do tego podstawy, a przedsiębiorca pismami datowanymi na 14 października 2020 r. i 12 listopada 2020 r. przedstawił okoliczności wskazujące, że dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć,
- art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie poprzez jego zastosowanie i uznanie, że przedsiębiorca dokonał naruszenia art. 37 ust. 4 ww. ustawy, w sytuacji gdy podczas kontroli inspektorzy nie traktowali nieprawidłowości w umieszczonych informacjach dotyczących zużytego sprzętu jako uchybienia w zakresie przedmiotu kontroli, a jako wyłącznie te o charakterze formalnym, które uniemożliwiają lub utrudniają przebieg

postępowania kontrolnego, o czym świadczy podstawa prawna powołana w protokole kontroli – art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy o Inspekcji Handlowej,

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie poprzez uznanie, że przedsiębiorca nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3 ww. art. 37, podczas gdy informacja była umieszczona, niemniej jednak w sposób niepełny, brakowało w niej jedynie części zapisów.

Pismem z dnia 21 stycznia 2021 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę ... o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Świętokrzyskiego WIIHz dnia 7 grudnia 2020 r. (NRBP.8361.25.2020) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie zobowiązuje dystrybutora do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej

sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej od 11 do 16 września 2020 r. dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca ... nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie.

W odwołaniu strona zarzuciła Świętokrzyskiemu WIIH naruszenie art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 Kpa polegający na niewyczerpującym zebraniu i nierozpatrzeniu całego materiału dowodowego, co skutkowało niepodjęciem wszelkich kroków niezbędnych do wyjaśnienia i załatwienia sprawy oraz dokonanie błędnej oceny materiału dowodowego, a w konsekwencji ustaleniu, że przedsiębiorca nie uwidoczniał w miejscu sprzedaży informacji o sposobach zbierania zużytego sprzętu, a także że nie spełnione zostały w stosunku do przedsiębiorcy przesłanki do umorzenia postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej, podczas gdy przedsiębiorca przedstawił okoliczności wskazujące, że uwidocznione przez niego informacje były jedynie niezupełne, a także że dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło a także że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć.

Odnosząc się do argumentów strony postępowania przedłożonych w odwołaniu dotyczących naruszenia art. 7, 77 § 1 i 80 Kpa, Prezes UOKiK zauważa, że artykuły te określają zasady postępowania administracyjnego. Stanowią, one m.in., iż w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Ponadto wskazują, że przed wydaniem decyzji organ jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć zebrany materiał dowodowy, zaś sprawa oceniana jest na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego. Z przepisów tych wynika m.in. tzw. zasada prawdy obiektywnej polegająca na zobowiązaniu organu do podejmowania wszelkich kroków, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy, który będzie zgodny ze stanem rzeczywistym.

Z zasady ogólnej prawdy obiektywnej (art. 7 Kpa) wynika nakaz podjęcia przez organ administracji publicznej wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu

faktycznego sprawy, co znajduje swoją konkretyzację w treści art. 77 Kpa, zgodnie z którym organ administracji jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Przepis ten nakłada na organ administracji publicznej prowadzący postępowanie obowiązek zgromadzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, a następnie pełnej analizy całokształtu tego materiału celem prawidłowego ustalenia podstawy faktycznej decyzji administracyjnej (zob. wyrok WSA w Warszawie z 24 kwietnia 2014 r. VIII SA/Wa 1056/13, LEX nr 1486656).

Jak zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 15 czerwca 2015 r. (I SA/Kr 747/15) w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego organ jest obowiązany przestrzegać zasad ogólnych postępowania administracyjnego, w tym zasady dążenia do prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 Kpa. Reguła ta została skonkretyzowana w art. 77 § 1 Kpa, zgodnie z którym, organ administracji publicznej zobowiązany jest w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności zostaje wykluczony ustaleniami dokonanyymi w całokształcie materiału dowodowego (art. 80 Kpa), zgromadzonego i rozpatzonego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści. Powyższe ustalenia organu winny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji.

W ocenie Prezesa UOKiK, w przedmiotowej sprawie Świętokrzyski WIIH postępował w zgodzie ze wskazanymi wyżej regułami postępowania administracyjnego, opierając się na bezsprzecznych ustaleniach postępowania kontrolnego, przeprowadzonego ściśle według wymagań Kpa. Organ drugiej instancji odnotowuje w szczególności, że kontrola została przeprowadzona w sposób zgodny z obowiązującym prawem tj. poprzedzono ją zawiadomieniem z 17 sierpnia 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego sprawdzenie wywiązywania się z obowiązków wynikających z art. 37 i 39 ustawy o zużytych sprzęcie, brak wymaganych art. 37 ust. 4 ww. ustawy informacji został jednoznacznie stwierdzony w toku kontroli i udokumentowany w protokole kontroli NRBP.8361.25.2020 z dnia 16 września 2020 r.

Tym samym wszystkie ww. zarzuty strony w zakresie naruszenia przepisów postępowania nie zasługują na uwzględnienie. Działania organu pierwszej instancji były rzetelne, obiektywne i zgodne z podstawowymi zasadami procedury administracyjnej.

Prezes UOKiK nie może zgodzić się z twierdzeniem przedsiębiorcy ..., że Świętokrzyski WIIH w sposób nieprawidłowy uznał, że nie zachodzą przesłanki, które generowały konieczność umorzenia postępowania, a w szczególności, że jak twierdzi strona, nie było tak, iż brak było wymaganych informacji, a jedynie umieszczona informacja była niepełna, brakowało w niej części zapisów.

Odnosząc się do powyższego należy przede wszystkim wskazać, że strona utożsamia dwa odmienne obowiązki. Mianowicie wymagania ciążące na przedsiębiorcy i wynikające z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie (z tytułu którego strona została ukarana) oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy (z którego strona wywiązała się prawidłowo). Prezes UOKiK odnotowuje, że na podstawie art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie dystrybutor ma stosowane obowiązki w zakresie informowania o nieodpłatnym odbiorze zużytego sprzętu w punkcie sprzedaży, przez dystrybutora dostarczającego sprzęt do nabywcy, czy też dystrybutora prowadzącego jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży co najmniej 400 m², zaś art. 39 pkt 2 ww. ustawy zobowiązuje dystrybutora do informowania o punktach zbierania zużytego sprzętu. Organ drugiej instancji wyraźnie zaznacza, że zamieszczenie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu nie konsumuje obowiązku wskazanego w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie. Nie można zatem powiedzieć, że informacje zamieszczone w punkcie sprzedaży były niepełne.

Prezes UOKiK podkreśla, że istotne dla sprawy jest ustalenie poczynione w toku kontroli i udokumentowane w protokole, iż w momencie podjęcia kontroli informacje wymagane art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w materiale dowodowym – protokole kontroli podpisanym przez stronę bez uwag. Przepisy ww. ustawy wskazują wprost, jakie informacje dystrybutor sprzętu powinien umieścić w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży lub na swojej stronie internetowej, co w niniejszej sprawie nie zostało zrealizowane. Organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy oraz uwzględnił przesłanki, o których mowa w art. 93 ust. 3 ustawy o zużytych sprzęcie wymierzył karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Prezes UOKiK w całości podziela w tym zakresie ustalenia Świątokrzyskiego WIIH. Organ drugiej instancji nadmienia przy tym, że wymierzona sankcja jest najniższą z możliwych określonych w ustawie, przy czym należy zaznaczyć, że za naruszenie art. 37 ust. 4 ww. ustawy przewiduje karę pieniężną od 5 000 zł do 300 000 zł.

Organ drugiej instancji zauważa, że wszyscy przedsiębiorcy, prowadzący działalność gospodarczą polegającą na dystrybucji różnego rodzaju sprzętu elektrycznego i elektronicznego, bez względu na branżę w jakiej się specjalizują, są obowiązani zamieszczać wymagane prawem informacje w tym zakresie. Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy jest znać przepisy dotyczące jego działalności. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca odpowiada za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużytych sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, aby nie dochodziło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje, że celem ustawodawcy było ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, gdzie

i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić (czy to w punkcie sprzedaży – patrz art. 37 ust. 4, czy punkcie zbierania zużytego sprzętu – patrz art. 39 pkt 2 ww. ustawy). W związku z tym przyjąć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie (podkreślenie Prezesa UOKiK) informacje, o których mowa zarówno w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy oraz art. 39 pkt 2 zgodnie z obowiązującym prawem.

Odnosząc się do zarzutu strony w zakresie zastosowania w toku czynności żądania niezwłocznego usunięcia nieprawidłowości na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej Prezes UOKiK zgadza się ze stroną, że przepis ten odnosi się przede wszystkim do uchybień o charakterze porządkowym i organizacyjnym. Jednakże w ocenie Prezesa UOKiK nieuprawnione jest twierdzenie strony jakoby w związku z postawieniem żądania inspektorzy prowadzący kontrolę uznali stwierdzone nieprawidłowości za uchybienie formalne. Tym nie mniej należy zauważyć, że procedura kontroli jest niezależna od postępowania administracyjnego. Przepisy stosowane w toku kontroli oraz postępowania administracyjnego są przepisami odrębnymi. Zastosowanie w toku czynności kontrolnych wobec przedsiębiorcy żądania niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości nie ma znaczenia dla prowadzonego postępowania administracyjnego.

Istotny z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie jest bowiem fakt, iż w momencie podjęcia kontroli informacje w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3, nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w materiałach dowodowych, a jak wynika z argumentacji strony mogłaby ona złożyć uwagi do protokołu kontroli jednakże nie do samych ustaleń kontroli, a w związku z podstawą prawną postawionego żądania.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku informacyjnego nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. W ocenie Prezesa UOKiK, w przedmiotowej sprawie, organ pierwszej instancji w sposób wyczerpujący przeprowadził postępowanie wyjaśniające, stwierdzając, że to na stronie ciążył obowiązek uwidocznienia w widocznym miejscu wszystkich informacji o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie w sklepie Przepisy ww. ustawy nakazują wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązków określonych w ww. przepisach, chociażby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku

ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Biorąc pod uwagę powyższe zarzut naruszenia przez Świętokrzyski WIIH art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 Kpa należy uznać za bezpodstawny.

Ponadto strona zarzuciła naruszenie art. 8 Kpa oraz art. 12 Prawa przedsiębiorców poprzez ich niezastosowanie i prowadzenie postępowania w sposób naruszający zasadę pogłębiania zaufania do władzy publicznej, a w konsekwencji wydanie decyzji nakładającej na przedsiębiorcę karę pieniężną.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK zwraca uwagę, że w komentarzu do Kodeksu postępowania administracyjnego Andrzej Wróbel wskazuje, że (Komentarz aktualizowany do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego LEX/el., 2015) zawarta w art. 8 zasada pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa określa wyraźnie to, co *implicite* jest zawarte w zasadzie praworządności. Z zasady wyrażonej w art. 8 Kpa, podobnie jak w art. 12 Prawa przedsiębiorców, wynika bowiem przede wszystkim wymóg praworządnego i sprawiedliwego prowadzenia postępowania i rozstrzygnięcia sprawy przez organ administracji publicznej, co jest zasadniczą treścią zasady praworządności. Tylko postępowanie odpowiadające takim wymogom i decyzje wydane w wyniku postępowania tak ukształtowanego mogą wzbudzać zaufanie obywateli do organów administracji publicznej nawet wtedy, gdy decyzje administracyjne nie uwzględniają ich żądań. Dalej można przytoczyć, iż Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku podkreśla, że w celu realizacji pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa konieczne jest „przede wszystkim ściśle przestrzeganie prawa, zwłaszcza w zakresie dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, konkretnego ustosunkowania się do żądań i twierdzeń stron oraz uwzględniania w decyzji zarówno interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli, przy założeniu, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa” (wyrok z dnia 7 grudnia 1984 r., III SA 729/84, ONSA 1984, nr 2, poz. 117). W ocenie Prezesa UOKiK w przedmiotowej sprawie tak właśnie postępował Świętokrzyski WIIH w postępowaniu przeprowadzonym ściśle zgodnie z wymogami Kpa, opierając się na bezsprzecznych ustaleniach postępowania kontrolnego.

Prezes UOKiK podkreśla, że istotne dla sprawy są ustalenia poczynione w toku kontroli i udokumentowane w protokole. W momencie podjęcia kontroli informacje wymagane art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w materiale dowodowym – protokole kontroli podpisanym przez stronę bez uwag, jak również strona sama przyznaje zarówno w pismach skierowanym do Świętokrzyskiego WIIH w dniu 14 października 2020 r. i 12 listopada 2020 r., jak i w odwołaniu od decyzji z dnia 7 grudnia 2020 r., w których to pismach strona jako przyczynę braku ww. informacji wskazuje przede wszystkim brak zrozumienia przepisów ustawy o zużytym sprzęcie. Przepisy ww. ustawy wskazują wprost, jakie informacje dystrybutor sprzętu powinien umieścić w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży lub na swojej stronie internetowej, co w niniejszej sprawie nie zostało zrealizowane.

Organ drugiej instancji nie może zgodzić się z twierdzeniem strony jakoby okoliczności przeprowadzenia kontroli i postępowanie inspektorów mogło wprowadzić ją w błąd. Postawienie w toku kontroli żądania na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy o Inspekcji Handlowej i usunięcie przez przedsiębiorcę nieprawidłowości w świetle obowiązujących przepisów, jak zostało już wyjaśnione powyżej nie można uznać za wprowadzanie strony w błąd. Wniesienie uwag do protokołu kontroli w zakresie podstawy prawnej postawionego żądania, a nie do samych ustaleń kontroli byłoby bez znaczenia dla postępowania w sprawie wymierzenia kary administracyjnej. Z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie istotny jest bowiem fakt, iż w momencie podjęcia kontroli informacje w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w materiałach dowodowych, a tego strona nie kwestionuje. Podnosi jedynie kwalifikację charakteru stwierdzonych nieprawidłowości do czego Prezes UOKiK odniósł się wcześniej.

Zarzut strony, że Świętokrzyski WIIH przy rozstrzygnięciu nie wziął pod uwagę panującego od 20 marca 2020 r. stanu epidemii jest całkowicie nietrafiony. Organ drugiej instancji całkowicie nie zgadza się z przedsiębiorcą, że może istnieć jakikolwiek związek przyczynowo skutkowy między umieszczeniem wymaganych przepisami prawa informacji, a stanem epidemii. Powyższe nie może być usprawiedliwieniem przedsiębiorcy do niewypełnienia jego obowiązków wynikających z ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Aby spełnić omawiane obowiązki ustawy, strona nie była zmuszona do dokonywania nadzwyczajnie uciążliwych czynności, których nie można wykonać z powodu stanu epidemii.

W ocenie organu drugiej instancji okoliczności naruszenia prawa nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, która jak wskazano już wcześniej została wymierzona w najmniejszej z możliwych wysokości.

Mając na uwadze powyższe w ocenie Prezesa UOKiK zarzut stron dotyczący naruszenia art. 8 Kpa oraz art. 12 Prawa przedsiębiorców jest bezpodstawny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 15 Prawa przedsiębiorców poprzez zaniechanie przez organ pierwszej instancji informowania przedsiębiorcy o ciężącym na nim obowiązku i prawidłowej wykładni prawa Prezes UOKiK zauważa, że ww. przepis nie ogranicza się tylko do informacji udzielanych w toku postępowania i mających wpływ na jego wynik. Zgodnie z ww. przepisem organ, w zakresie swojej właściwości, udziela przedsiębiorcy informacji o warunkach podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej. (PrPrzed red. Kozieł 2019, wyd. 1/Długosz). Należy podkreślić, że w uzasadnieniu do projektu Prawa przedsiębiorców określono, że przedmiotowy obowiązek polega przede wszystkim na wskazywaniu oraz wyjaśnianiu przedsiębiorcy obowiązujących go regulacji i wymogów w sposób abstrakcyjny, nie zaś na prowadzeniu konkretnej sprawy przedsiębiorcy zwracającego się o informację. Należy przy tym zaznaczyć, że zasada udzielania informacji nie oznacza obowiązku udzielania pomocy prawnej. „Należy jednocześnie podkreślić, że udzielenie informacji nie rodzi po stronie organu administracji

obowiązku wydania rozstrzygnięcia o określonej treści. Udzielenie informacji ma mieć jedynie charakter działania wspierającego przedsiębiorców, nie zaś zastępować rozstrzygnięcia podjęte wobec przedsiębiorców we właściwym trybie. Udzielenie informacji nie może zatem rodzić żądania rozstrzygnięcia konkretnej sprawy administracyjnej w określony sposób, jeżeli oznaczałoby to naruszenie prawa”. PrPrzed Lubeńczuk/Wołoszyn-Cichocka/Zdyb 2019, wyd. 1/Zdyb). W świetle powyższego strona nie wskazała w odwołaniu żadnych okoliczności ani nie przedstawiła dowodów mogących wskazywać na brak odpowiedzi ze strony Świętokrzyskiego WIIH na jakiegokolwiek pytania skierowane do organu przez przedsiębiorcę Tym samym w ocenie Prezesa UOKiK powyższy zarzut strony należą uznać za bezpodstawny.

Kolejnym zarzutem jaki podniosła strona w odwołaniu jest naruszenie art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie poprzez nieumorzenie postępowania w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, w sytuacji gdy zaistniały do tego podstawy, a przedsiębiorca pismami datowanymi na 14 października 2020 r. i 12 listopada 2020 r. przedstawił okoliczności wskazujące, że dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK wskazuje ponownie, że nałożona przez Świętokrzyskiego WIIH kara została wymierzona w wysokości najniższej z możliwych określonych w art. 92 pkt 6 ustawy o zużytym sprzęcie. Natomiast obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie jedyną prawną możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji przewidują w art. 93 ust. 4 ww. ustawy, w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, aczkolwiek w niniejszym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Świętokrzyskiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Przedsiębiorca w dniu 21 sierpnia 2020 r. tj. 21 dni przed rozpoczęciem kontroli otrzymał zawiadomienie o zamiarze jej wszczęcia, ze wskazanym wyraźnie i jednoznacznie zakresem przedmiotowym kontroli, jako kontrola sprawdzenia wywiązywania się z obowiązków wynikających z art. 37 i 39 ustawy o zużytym sprzęcie. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca powinien zatem przewidywać konsekwencje zapowiadanej kontroli, w tym miał możliwość podjęcia odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości, jednak tego nie uczynił. W związku z czym zostały one ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem

są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli NRBP.8361.25.2020 z dnia 16 września 2020 r. Mając na uwadze powyższe należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło. Nie może też stanowić podstawy do odstąpienia od ukarania, w oparciu o art. 93 ust. 4 ustawy o użytym sprzęcie, okoliczność uzupełnienia, nawet prawidłowego, tego braku (podjęcie czynności naprawczych) jeszcze podczas prowadzonej kontroli. Podobnie jak nie może być podstawą umorzenia postępowania nieznamość lub brak zrozumienia przez stronę przepisów prawa.

Ponadto w złożonym odwołaniu od decyzji Świętokrzyskiego WIIH strona zarzuciła naruszenie

- art. 91 pkt 25 ustawy o użytym sprzęcie poprzez jego zastosowanie i uznanie, że przedsiębiorca dokonał naruszenia art. 37 ust. 4 ww. ustawy, w sytuacji gdy podczas kontroli inspektorzy nie traktowali nieprawidłowości w umieszczonych informacjach dotyczących użytego sprzętu jako uchybienia w zakresie przedmiotu kontroli, a jako wyłącznie te o charakterze formalnym, które uniemożliwiają lub utrudniają przebieg postępowania kontrolnego, o czym świadczy podstawa prawna powołana w protokole kontroli – art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy o Inspekcji Handlowej,
- art. 37 ust. 4 ustawy o użytym sprzęcie poprzez uznanie, że przedsiębiorca nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w ust. 1-3 ww. art. 37, podczas gdy informacja była umieszczona, niemniej jednak w sposób niepełny, brakowało w niej jedynie części zapisów.

W ocenie Prezesa również te zarzuty należy uznać za bezpodstawne. Już wcześniej organ drugiej instancji przedstawiał obszernie swoje stanowisko w zakresie nieuprawnionego jego zdaniem twierdzenia strony jakoby inspektorzy stawiając żądanie na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy o Inspekcji Handlowej traktowali stwierdzone nieprawidłowości jedynie jako uchybienie o charakterze formalnym oraz spełnienia przez stronę obowiązku wskazanego w art. 37 ust. 4 ustawy o użytym sprzęcie.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że argumenty strony nie znajdują uzasadnienia. Jednocześnie organ drugiej instancji stwierdza, że kara z tytułu niewypełnienia obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę określonych w dwóch przepisach ww. ustawy, tj. art. 37 ust. 4 przez organ pierwszej instancji, została wymierzona w sposób prawidłowy i spełnia wymagania ustawowe.

Biorąc pod uwagę, iż w odwołaniu strona wskazuje również na swoją trudną sytuację ekonomiczną, Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o użytym sprzęcie znajdzie zastosowanie w

niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Świętokrzyski WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której wymierzył przedsiębiorcy ... , karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach z dnia 7 grudnia 2020 r. (NRBP.8361.25.2020) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
 4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/